

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 3 năm 2024

Số 699

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao không muốn về?
- 2) Thấp cao từ chỗ nào đến chỗ nào?
- 3) Duyên lành để làm gì?
- 4) Đạt pháp để làm gì?
- 5) Học hỏi để làm gì?
- 6) Sớm thăng hoa để làm gì?
- 7) Đạo pháp là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) El Cajon, 22-06-2006 Hỏi: <i>Tại sao không muốn về?</i> Đáp: Thừa quá đẹp quá thanh thoi. Kệ: Cảnh đẹp cảm thức tâm đạt đạo Giải tỏa phiền ưu tự bước vào Cần khôn vũ trụ mê hồn trận Hiểu rõ Trời cao từ thấp cao.	2) El Cajon, 23-06-2006 Hỏi: <i>Thấp cao từ chỗ nào đến chỗ nào?</i> Đáp: Thừa chỗ dừng chân cho đến vô cùng tận. Kệ: Sự tiến hóa thâm sâu vô cùng Càng đi càng thích thú an yên Thâm sâu tận độ bởi Cha Trời Hợp thời tiến hóa hợp thời thăng.
3) El Cajon, 24-06-2006 Hỏi: <i>Duyên lành để làm gì?</i> Đáp: Thừa duyên lành để học hỏi. Kệ: Học hỏi không ngừng tự hiểu xa Thanh tịnh phân qua đời lẫn đạo Chung hợp hòa bình tự tiến xa Cùng chung xây dựng tự học hòa.	4) El Cajon, 25-06-2006 Hỏi: <i>Đạt pháp để làm gì?</i> Đáp: Thừa đạt pháp để tự tu hành. Kệ: Thanh tịnh chính mình tâm tự hiểu Trí tuệ khai thông nguyện góp công Giải tỏa phiền ưu tâm đạt pháp Thực hiện chơn tâm lý diệu thâm.
5) El Cajon, 26-06-2006 Hỏi: <i>Học hỏi để làm gì?</i> Đáp: Thừa học hỏi để hiểu con đường tiến hóa hơn. Kệ: Trì tâm tu luyện sớm thăng hoa Học hỏi vô cùng tự tiến xa Thành tâm học hỏi xây dựng tiến Trí tuệ thâm sâu rõ các miền.	6) El Cajon, 27-06-2006 Hỏi: <i>Sớm thăng hoa để làm gì?</i> Đáp: Thừa sớm thăng hoa để về Trời. Kệ: Thực hành chánh pháp quy hợp nhứt Quán thông đời đạo hành chơn giác Quy nguyên thiên giác hướng về Trời Khai thông trí tuệ minh đạo pháp.
7) El Cajon, 28-06-2006 Hỏi: <i>Đạo pháp là sao?</i> Đáp: Thừa đạo pháp là hành chơn giác. Kệ : Sanh trụ hoại diệt là tiến hóa Minh tâm kiến tánh rõ thấp cao Học hỏi đến nơi rất nhiệm mầu Trời cao bề rộng tâm thanh tịnh.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 4 (tiếp theo)

...

Tâm eo hẹp keo kiệt, tự sát là không bao giờ tiến. Sai lầm tướng đồng tiền là chánh, sai lầm tướng địa vị là chánh, sai lầm tướng thế lực là chánh, rốt cuộc cũng quy hàng luật nhân quả mà tu tiến thôi. Bây giờ chúng ta biết được, chúng ta bằng lòng tu. Bằng lòng tu, phải bằng lòng tự giải vì mọi người đều có nghiệp lực rất nhiều từ tiền kiếp tới bây giờ. Tại sao Thượng Đế không cho chúng ta biết nghiệp lực để tránh?

Thượng Đế không làm điều đó. Thượng Đế cho chúng ta đầy đủ tiện nghi để tự giải, nhiên hậu phần hồn mới dừng mãnh tiến hóa thật sự, tương lai mới bằng lòng hợp tác với Thượng Đế xây dựng một cơ đồ nghìn năm hòa bình.

Con người biết tu rồi thì nhìn lại quá khứ của chúng ta đều sai lầm và vô dụng, không biết sử dụng khả năng của chính mình, tin bậy, tin bạ làm xú sở không yên, người chung quanh của chúng ta cũng không yên. Bùa phép đủ chuyện không cứu được mình, học đủ thứ võ thuật cũng không cứu được mình. Học đủ thứ sách để trở nên một vị bác sĩ cũng không cứu được mình, bạc tỉ cũng không mua được mạng. Vậy chúng ta còn muốn cái gì bây giờ?

Tham lam những chuyện không cần thiết ư, hay là sửa chữa những chuyện không cần thiết và thực hành những chuyện cần thiết cho phần hồn được tiến hóa ở kỳ tới, đó là lo cho tương lai.

Người tu không phải ngu dại. Trình độ bác sĩ, kỹ sư, tiến sĩ nhiều lắm, nhưng mà ngài thấy

ngài không sửa được ngài, không cứu được ngài. Ngài mới áp dụng pháp tu để tự giải và tự thức. Thấy rõ đời là tạm mới dừng mãnh thăng hoa tiến hóa về Thiên Quốc mà sống nơi hòa bình yên ổn, đời đời bất diệt.

Người đời khôn ngoan mà không chịu hành những sự khôn ngoan sẵn có của chính mình, mà chỉ nhờ đỡ sự u ơ của thần thánh mà không thật, tự gạt mình trong may mắn của kích động và phản động của ngũ hành. Xem bói, tướng số là luận thuyết sanh khắc mà thôi của ngũ hành trong giới đó, không tiến hóa và không thoát được, chỉ có hành pháp mới thoát được. Thoát được rồi thì thấy vạn sự trên đời là không. Không có sự thật thì chúng ta mới yên ổn và không nung nấu những sự không cần thiết nữa và thực hành những sự cần thiết là thanh tịnh và sáng suốt.

Muốn có sự thanh tịnh và sáng suốt phải cần có một pháp khứ trực lưu thanh mới thanh tịnh, còn ôm trực lập thanh thì không bao giờ có sự sáng suốt. Đêm đêm hành thiền để khứ trực lưu thanh tức là khai sáng chính mình. Trong thanh tịnh rồi, đạt rồi, nhập định rồi, chúng ta biết chúng ta từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu. Phần hồn là một khả năng của cả càn khôn vũ trụ.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 08 năm 1970

Trí ý chung hành tiến sửa tu
Hùng anh chẳng chịu sống đui mù
Sanh ly tử biệt do trời định
Thức tánh trùng tu thoát cảnh tù

Chuyên hành tự gắng sửa tu
Thân ta trí ý chủ mưu làm người
Vậy ta nên gắng tươi cười
Xét xem thế sự người người giành ăn
Kẻ khôn dụng trí gạt lần
Người ngu phải chịu chẳng gần được ai
Truyền cho những chuyện lầm sai
Xi măng làm thánh nhờ Ngài hộ cho
Tu đi tu lại tu mờ
Phật tiên chẳng thấy chẳng dò được ai
Ngồi lý tu luyện hằng ngày
Trí không chịu xét thân này vẻ vang
Thời gian chẳng đợi chàng nàng
Già nua lần áp lại càng khó tu
Gắng tu đúng pháp mở đầu
Khai thông thanh điển hợp màu thiên cơ
Chuyển luân từng phút từng giờ
Ngồi đây xét đó tùy cơ chuyển hình
Sanh ly tử biệt lịch trình
Ai ai cũng phải tự mình vượt qua
Tự tu thức tánh mới là
Chơn nhơn tự xét món quà Phật ban.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

120. CHUYỆN GIẢI THOÁT SỰ TRÓI BUỘC (Tiền thân Bandhanamokkha)

Chỗ này kẻ ngu nói...,

...

Sau khi dẹp loạn xong, bình định được quốc độ, trên đường về, vua cũng gửi về ba mươi hai sứ giả.

Hoàng Hậu cũng sống phi pháp với họ. Cho quân thẳng trận dùng chân gài thành, vua gửi tin nhắn Bồ Tát sửa soạn thành phố để đón tiếp ngài.

Bồ Tát cho sửa soạn thành phố xong, mới sửa soạn cung điện để đón vua và đi đến cung thất của hoàng hậu. Hoàng Hậu thấy thân thể của Bồ Tát tuyệt đẹp, không thể dằn lòng nổi, liền nói:

- Nay Bà-la-môn, hãy đáp lại tình yêu của ta.

Bồ Tát nói:

- Chớ nói vậy! Hãy kính trọng vua. Tôi sợ điều bất thiện. Tôi không thể làm như vậy được.

- Sáu mươi bốn tên sứ giả đã không kính trọng vua, đã không sợ điều bất thiện, vậy người lại kính trọng vua và sợ điều bất thiện sao?

- Thưa vâng, nếu họ suy nghĩ, họ đã không làm như vậy, nhưng vì tôi có biết điều phải, tôi sẽ không làm việc ác này.

- Đừng nói bậy nhiều như vậy! Nếu người không làm theo lời ta, ta sẽ bảo chặt đầu người.

- Thôi được, dầu cắt đầu tôi trong một đời này hay trong trăm ngàn đời, tôi cũng không thể làm như vậy.

- Hãy để đấy, rồi sẽ biết tay ta.

Hoàng Hậu đe dọa Bồ Tát, rồi đi vào trong phòng của mình, lấy móng tay cào trên thân, lấy dầu thoa tay chân, mặc áo dơ bẩn vào, giả bệnh và cho gọi các nữ tỳ:

- Nếu vua có hỏi hoàng hậu ở đâu, thì trả lời hoàng hậu bị bệnh.

Trong lúc ấy Bồ Tát đi đón vua. Sau khi đi vòng quanh thành phố, vua ngự lên cung điện, không thấy hoàng hậu, liền hỏi hoàng hậu ở đâu. Khi được trả lời hoàng hậu bị bệnh, vua đi vào phòng hoàng hậu, xoa lưng hoàng hậu và hỏi:

- Hoàng Hậu đau bệnh gì?

Hoàng Hậu im lặng. Khi vua hỏi lần thứ ba, hoàng hậu nhìn vua và nói:

- Thưa Đại Vương, nay Đại vương còn sống, nhưng nữ nhân như thiếp cần phải có một người chồng.

- Ái khanh nói gì lạ vậy?

- Đại vương đặt địa vị cố vấn tể tự ở lại giữ thành, nó lấy cớ là sửa sang nội cung, đến đây, và vì thiếp không làm theo lời nó, nó đánh đập thiếp cho thoả mãn ý của nó rồi bỏ đi.

Vua đứng đứng nổi giận, như muối và đường bỏ vào lửa, vụt đi ra khỏi cung phòng. Vua cho gọi các người gác cửa, các lính bộ binh đến, bảo họ bắt Bồ Tát ngay, trói cánh tay ra sau lưng như người bị xử án chém, rồi dẫn ra khỏi thành, đến pháp trường xử trảm. Họ đi thật mau, trói cánh tay vị cố vấn tể tự ra sau lưng và cho đánh trống báo tin có hành quyết. Bồ Tát

suy nghĩ: “Như vậy nhà vua đã bị hoàng hậu độc ác đầu độc trước rồi. Hôm nay, ta phải cứu ta khỏi tai ương này với sức của mình”. Vì thế, Bồ Tát nói với những người lính:

- Trước khi các người giết ta, hãy đưa ta yết kiến vua.

- Để làm gì?

- Vì ta là người phục vụ vua, đã làm được nhiều công việc. Ta biết tài sản chôn giấu rất nhiều. Chính ta quản lý đất ruộng nhà vua. Nếu ta không gặp vua, thì nhiều tài sản sẽ bị tiêu diệt. Sau khi ta nói cho vua biết gia sản của vua, các người hãy làm bổn phận của mình.

(còn tiếp)

